

5,550 Kr., Skolen har havt, og den har altsaa der mistet omtrent 2,000 Kr. Men dernæst er der den Omstændighed, at den Sum, der blev tilovers — derved at Regjeringen udelukkede en Del Høiskoler fra at faae Understøttelse — er omtrent 5,000 Kr. og der vilde saaledes være kunnet blevet ydet et større Tilskud til Aftov, end den har faaet, men hvad der for mig har større Betydning, er, at under Forhandlingen i Landsthinget, da der var Tale om at nedsætte Tilskudet til Høiskolerne, blev der saavel af Ordføreren, som af den Landsthingsmand, der var den egentlige Bærer af Forslaget om Nedsættelsen, bestemt fremhævet, at naar man foreslog denne Nedsættelse, var det kun af Hensyn til, at en Del Høiskoler vare udelukkede fra at faae Bidrag, men det var paa ingen Maade Landsthingets Mening, at de andre Skoler derfor skulde have mindre. Og den Landsthingsmand, jeg siger til — jeg kan gjerne nævne ham ved Navn, det er Professor Møgen — gjentog det og udtrykte det saaledes: „Seg vil ikke være med til at tage Noget som helst fra de gode Skoler, men vil efter bedste Evne støtte dem“. Der ligger altsaa i disse Udtalelser i Landsthinget en bestemt Erkjendelse af, at de Tilskud, Skolerne tidligere have havt, ikke burde være mindre end hidtil, Nedsættelsen skete kun af Hensyn til, at en Del Høiskoler vare udelukkede fra at faae Bidrag. Endelig tror jeg, at Ministeren ikke blot havde Ret til, men at der forelaa en bestemt Opfordring for ham til ikke at lade det gaa ud over Aftov Høiskole ved den Nedsættelse, der finder Sted. Dette havde Ministeren ved den Overenskomst, der for en Del Aar siden blev sluttet mellem den vedkommende Minister og Rigsdagen, om Reglerne for Fordelingen af Tilskudet. Det hedder i disse Regler — jeg skal tillade mig at læse et Par Linier op af dem, jeg anfører dem, som Høiskolernes daværende Tilsynsmand, Steenstrup, har anført dem i det Skrift, han udgav for nogle Aar siden under Titelen: „Anslagerne mod Høiskolerne, belyste ved Kjendsgjæringer“. Det hedder deri: Ved Fordelingen af de 50,000 Kr. til Folkehøiskoler i Almindelighed er der i en længere Aarrække fulgt følgende Regler: til hver Høiskole, der er optaget paa den af Ministeriet offentliggjorte Fortegnelse over anerkjendte Folkehøiskoler, og som til et Kursus i det foregaaende Finantsaar har havt gennemsnitlig mindst 12 Elever over 15 Aars Alderen, gives 300 Kr., det øvrige Beløb fordeles efter Hensyn til det gennemsnitlige Elevental og Undervisningens Værdighed, paa 15,000 Kr. nær, som Ministeren fordeles efter Hensyn til Skoler-

nes Formaal, Udstyr, Behov o. s. v. Altsaa de 15,000 Kr. uddeler Ministeren efter Hensynet til „Skolernes Formaal, Udstyr og Behov“; med det for Die tror jeg, som jeg sagde før, at den høitæredede Minister ikke blot vilde have været i sin gode Ret til, men jeg kan ikke se rettere, end at der deri endog saa ligger en bestemt Opfordring til den høitæredede Minister til ikke at have ladet det gaa ud over Aftov udvidede Høiskole. Det blev i Gaar, og jeg skal derfor ikke gjentage det her, af det ærede Medlem for Bølle Amts 2den Valgtreds (Berg) udførlig paavist, hvilken omfattende og frugtbar Virksomhed der udgaar fra Høiskolen i Aftov, og det er Noget, som er bekendt for Alle, at vi ingen Skole have, hvis Formaal er saa vidtgaaaende, og som er i Besiddelse af saa mange og dygtige Lærerkrafter som den udvidede Høiskole i Aftov. Jeg skal ikke, da det blev omtalt i Gaar, komme nærmere ind derpaa, men der er dog een Virksomhed endnu ved Aftov Høiskole, som jeg vil nævne, da jeg ikke hørte den omtale i Gaar. Det er, om jeg saa maa kalde den, den Præsteskole, som er i Aftov. Aftov har Fortjenesten af, at den har uddannet en hel Del Mænd til Præste- og Lærergjærningenovre i Amerika, og Alt, hvad der foreligger, vidner om, at de Mænd, der udgaa fra Aftov og optage Præste- og Lærergjærningen blandt vore Landsmænd i Amerika, der have udfoldet en stor og rig Virksomhed. Dette forekommer mig ogsaa at være et Moment, der er værd at tage i Betragtning. Efter alt dette synes det mig, at den høitæredede Minister har, ja, jeg veed ikke, om jeg skal sige, været for streng overfor Aftov; men sikkert er det, at han vilde have handlet mere i Overensstemmelse med de Forudsætninger, hvormed Tilskudet er bevilget, og med de Regler, jeg nylig nævnte, naar han ikke havde bestaaet Aftov for saa Meget; det er, som jeg oplyste, henved 2,000 Kr., thi i 1884 havde Aftov ialt 5,550 Kr., og efter Fordelingen i Aar har den tilsammen 3,735 Kr., det er altsaa omtrent 2,000 Kr., der er taget fra den, og det forekommer mig, at det er vel meget. Da Ministeren omtalte de udelukkede Høiskoler i Gaar, kan jeg ikke negte, at jeg glædede mig over at høre hans Udtalelser. Det forekommer mig — dersom jeg ellers opfattede den ærede Minister ret — at Tankgangen i hans Udtalelser var denne, at vel havde der hidtil været en hel Del Folkehøiskoler udelukkede fra at faae Statsunderstøttelse, men nu vilde det snart vende sig saaledes, at om end ikke Alle, saa dog de Allerfleste igjen vilde komme med dertil, og det, der navnlig giver mig Haab om, at det vilste, er de Grunde, hvorpaa Ministeren støttede,